

[Γ.Α.Φ CD 9 – ΦΑΚ 3]
RW 2V-137

Ο φάκελος με τον κωδικό RW 2V-137 περιέχει έγγραφα ενόρκων καταθέσεων, 96 σελίδων συνολικά που εκτείνονται χρονικά από 27.5.1941 έως 12.7.1941. Αφορά στην Κρήτη.

Σελίδα 1 (περίληψη)

Εξώφυλλο τόμου εγγράφων της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου.

Σελίδες 2- 3 (περίληψη)

Σύνοψη περιεχομένου του εν λόγω φακέλου.

Σελίδες 4-96 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατοδικείο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 15.7.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένων ενόρκων καταθέσεων (πρωτότυπων) αναφορικά με τις παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών και την οργάνωση αντίστασης από τους κατοίκους της Κρήτης.

Η πρώτη του υποσημναγού Rainer Riess, 25 ετών. Φέρει την ημερομηνία 30.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 25.5.1941 διέκρινα, πολλάκις, μικρές και μεγαλύτερες στον αριθμό ομάδες πολιτών στην πλευρά του εχθρού, οι οποίες μάχονταν οπλισμένες εναντίων μας.

Στα δυτικά της πόλης του Ηρακλείου εντόπισα έναν νεκρό Αλεξιπτωτιστή, του οποίου έλειπαν και τα δύο χέρια. Αναζητούσα το συγκεκριμένο πτώμα, επειδή είχα προηγουμένως διακρίνει ένα κομμένο χέρι στο δρόμο.

(περίληψη) Η δεύτερη του σημναγού Gustav Vogel, 37 ετών. Φέρει την ημερομηνία 30.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 25.4.1941 εντόπισα κατά την προέλαση μας προς το Ηράκλειο, 3 νεκρούς Αλεξιπτωτιστές σε περιοχή δυτικά της πόλης. Το πρώτο πτώμα εμφάνιζε πάνω από το πρόσωπο τομή σε σχήμα σταυρού. Τα μάτια του είχαν αφαιρεθεί. Στο δεύτερο πτώμα, που διέκρινα, είχαν παρομοίως αφαιρεθεί τα μάτια. Τα συγκεκριμένα 2 πτώματα βρίσκονταν στο δρόμο, μεταξύ μιας γέφυρας και της δυτικής πύλης της πόλης του Ηρακλείου, 400 περίπου μ. απόσταση από την γέφυρα, με 100 μ απόσταση μεταξύ τους. Το τρίτο πτώμα το εντόπισα σε μονοπάτι ανατολικά του εν λόγω δρόμου και ήταν χωρίς χέρια. Η τομή αφαίρεσης των χεριών έγινε ομοιόμορφα στους καρπούς των δύο βραχιόνων. Εξαιτίας τούτου έβγαλα το συμπέρασμα ότι τα χέρια είχαν εκ προμελέτης αφαιρεθεί.

(περίληψη) Η τρίτη-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του επισμηνία Heinrich Beckhaus, 27 ετών, 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 14.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά τη διάρκεια της 20.5.1941 έπρεπε να παραδοθούμε, εξαιτίας της στρατιωτικής υπεροχής του εχθρού. Σκόπευα να μεταφέρω μαζί μου έναν τραυματία σύντροφο. Εμποδίστηκα, όμως, από κάποιους πολίτες και έπρεπε να αφήσω τον τραυματία στο έδαφος. Μολονότι, ο υπεύθυνος Νεοζηλανδός

αξιωματικός μου υποσχέθηκε ότι θα επιστρέψουμε για να πάρουμε τον συγκεκριμένο τραυματία καθώς και τον νεκρό επικεφαλής του λόχου μου, Schulte- Sasse, δεν συνέβη αυτό στην πράξη.

Στην πλευρά των εχθρικών τακτικών στρατευμάτων μάχονταν 20 έως 25 πολίτες. Οι εχθροπραξίες διεξάγονταν 500 έως 1000 μ. δυτικά του Γερανίου.

Στις 21.5.41 βρισκόμουν αιχμάλωτος σε σχολείο στο Γεράνι, όταν ρίχτηκε με αλεξίπτωτα ομάδα Αλεξιπτωτιστών πλησίον της εν λόγω περιοχής. Την συγκεκριμένη χρονική στιγμή αλλά και προηγουμένως καθώς και μετά, παρατήρησα ότι Νεοζηλανδοί, ειδικά ο υπεύθυνος αξιωματικός, έστειλαν πολίτες έξω στην πόλη υπό την καθοδήγηση Νεοζηλανδού στρατιώτη. Ήταν οπλισμένοι και είχαν πιθανότατα πολεμήσει εναντίων των γερμανικών στρατευμάτων πλησίον του Γερανίου. Είχα επίσης την εντύπωση ότι οι πολίτες δεν ήταν αποκλειστικά κάτοικοι της περιοχής. Διέφεραν στην ενδυμασία και στα εξωτερικά χαρακτηριστικά. Χαρακτηρίζω τη μια πλευρά ως αστούς και την άλλη ως κατοίκους υπαίθρου. Επειδή κάθε φορά στέλνονταν από τους Νεοζηλανδούς ένας κάτοικος υπαίθρου μαζί με αυτούς –που τους χαρακτηρίζω ως αστούς-, συμπεραίνω ότι είχαν σταλεί ως ειδήμονες της περιοχής για την καθοδήγηση των υπόλοιπων πολιτών.

Παρατήρησα επίσης ότι στις 21.5, ένας Νεοζηλανδός αφαίρεσε τη φόρμα Γερμανού Αλεξιπτωτιστή, εγκατέλειψε το Γεράνι και συνέχισε την πορεία του.

Το γεγονός αυτό μπορεί να το επιβεβαιώσει ο υπαξιωματικός Franz.

(περίληψη) Η τέταρτη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του υπαξιωματικού Erwin Franz, 23 ετών, 10ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 14.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Πριν την αιχμαλωσία μου, στις 20 Μαΐου 1941, είχα διακρίνει ότι στην περιοχή των παρατεταγμένων, απέναντι από εμάς, μονάδων των Νεοζηλανδών, πολεμούσαν επίσης πολλοί πολίτες.

Μετά την αιχμαλωσία μου, Νεοζηλανδοί στρατιώτες έδεσαν εμένα και τον επισμηνία Gross. Η εν λόγω πράξη αποδίδεται πιθανότατα στο γεγονός ότι μετά την αιχμαλωσία είχαμε ρίξει επίσης χειροβομβίδες εναντίων του εχθρού. Τα δεσμά μας τα αφαίρεσαν μόλις μερικές ώρες αργότερα, μετά τη μεταγωγή μας στο σχολείο του Γερανίου.

Στις 21.5.1941 βρισκόμουν μαζί με τον επισμηνία Beckhaus, ως αιχμάλωτοι πολέμου, σε αίθουσα του σχολείου στο Γεράνι. Στον ίδιο χώρο βρίσκονταν επίσης Νεοζηλανδοί στρατιώτες και Έλληνες πολίτες. Παρατήρησα ότι οι Έλληνες πολίτες εξέρχονταν με διαταγή του υπευθύνου Νεοζηλανδού αξιωματικού οπλισμένοι και συνοδεύονταν κάθε φορά από έναν Νεοζηλανδό. Ένας πολίτης έφερε κυνηγετικό τυφέκιο το οποίο κατόπιν σύστασης του επισμηνία Beckhaus αφαιρέθηκε και αντικαταστάθηκε με αγγλικό τυφέκιο. Από τις εν λόγω παρατηρήσεις προκύπτει ξεκάθαρα ότι οι πολίτες δραστηριοποιούνταν ενεργά στις εχθροπραξίες.

(περίληψη) Η πέμπτη του σμηνία Karl Rier, 26 ετών. Φέρει την ημερομηνία 12.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Βρισκόμουν πάνω στο «S 12» της Μοίρας Ελαφρών Σκαφών. Το πλοiάριο μας ρυμουλκήθηκε από το «S 107», επειδή η μηχανή του είχε ήδη παρουσιάσει πρόβλημα στο λιμάνι του Πειραιά.

Στις 21.5.1941, κατά τις 23:00, ένα αγγλικό καταδρομικό εφόρμησε στο ρυμουλκό μας «S 107» και το βύθισε. Η πλώρη του σκάφους μας έξυσε την εξωτερική πλευρά του καταδρομικού. Μολονότι το πλοiάριο μας δεν ήταν σε θέση να προβεί σε ελιγμούς, δεχτήκαμε από κοντινή απόσταση πολυβολισμούς και βολές από κανόνια μεγάλου διαμετρήματος. Εξαιτίας αυτού προκλήθηκε στο πλοiό μας ένας μεγάλος αριθμός νεκρών και τραυματιών. Λίγη ώρα μετά έριξα μαζί με τον πυροτεχνουργό Zoerner στη

θάλασσα μια ελαφριά λαστιχένια λέμβο, στην οποία δεχθήκαμε τρεις τραυματίες. Επίσης, οι σμηνίες Schmidt και Misterick έριξαν μια μεγάλη λέμβο στο νερό.

Καθώς κωπηλατούσαμε, έχοντας απομακρυνθεί 10 περ. λεπτά απόσταση από το πλοίο μας, παρατήρησα ότι τα αγγλικά πολεμικά πλοία ερευνούσαν με προβολείς τη θάλασσα. Λίγη ώρα μετά δεχθήκαμε στη λέμβο πυρά. Επίσης, και σε αυτήν την περίπτωση χρησιμοποιήθηκαν πολυβόλα και κατά την άποψή μου πυροβόλα κανόνια 4 εκατοστών. Πολλοί βρισκόμενοι στη θάλασσα στρατιώτες καλούσαν σε βοήθεια. Επίσης και αυτοί δέχτηκαν τα αγγλικά πυρά που κάλυπταν τις εκκλήσεις τους για βοήθεια. Μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι κατά τον κανονιοβολισμό εναντίων των πλοίων χτυπήθηκαν μόνο όσα δεν αποτελούσαν κίνδυνο, επειδή στην κατεύθυνση αυτή δεν υπήρχαν μεγάλα πλοία της 1ης Μοίρας Σκαφών.

Στο πλοίο μας βρισκόταν ο αρχιπυροτεχνουργός Zoerner, ο υπαξιωματικός Huber, ο δεκανέας Lochberger, ο υποδεκανέας Mittermeier, όλοι συνολικά του τάγματος Αντιαεροπορικών Πολυβόλων.

(περίληψη) Η έκτη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσμηνία Alfred Boehnke, 21 ετών, 1ου λόχου Τάγματος με Πολυβόλο Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά τη μεταφορά συντρόφων μου για ενταφιασμό διαπίστωσα ότι στο πτώμα του υποσμηναγού Mohr έλλειπαν οι δύο καρποί των χεριών. Τα χέρια του κρέμονταν άδεια στο βραχίονα. Στο στήθος υπήρχε ανοιχτή πληγή 10 έως 15 cm, καταφανέστατα προερχόμενη από αιχμηρό αντικείμενο. Το κεφάλι ήταν πολύ άσχημα χτυπημένο.

Στο πτώμα ενός πρόχειρα θαμμένου ανθυποσμηνία ήταν κομμένα και τα δύο χέρια. Βρίσκονταν στα πόδια του νεκρού. Δεν παρατήρησα ίχνη από σφαίρες στα δύο πτώματα.

(περίληψη) Η έβδομη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσμηνία Heinrich Waldfried, 19 ετών, 1ου λόχου Τάγματος με Πολυβόλο Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά τη μεταφορά συντρόφων μου για ενταφιασμό εντοπίστηκε ένας θαμμένος πρόχειρα ανθυποσμηνίας. Και τα δύο του χέρια ήταν κομμένα. Βρίσκονταν στα πόδια του νεκρού (πρόκειται για το πτώμα του ανθυποσμηνία Georg Brunner).

(περίληψη) Η όγδοη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του επισηνία Franz Knaeble, 27 ετών, 1ου λόχου Τάγματος με Πολυβόλο Αλεξιπτωτιστών Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Σε πολλές θέσεις κοντά στα Περιβόλια είδα οπλισμένους πολίτες στην πλευρά του εχθρού, οι οποίοι συμμετείχαν στις μάχες. Παρατήρησα επίσης ότι γυναίκες μετέφεραν στις θέσεις των πολιτών τρόφιμα πάνω σε μουλάρια.

Κατά τη μεταφορά για ενταφιασμό πεσόντων του 1ου λόχου αναγνώρισα το πτώμα του υποσμηναγού Mohr. Διαπίστωσα ότι εμφάνιζε στο στήθος χάσκουσα πληγή 10 έως 15 cm. Είμαι της άποψης ότι η συγκεκριμένη πληγή προκλήθηκε από αιχμηρό αντικείμενο. Εκτός τούτου ήταν το κρανίο του χτυπημένο πολύ άσχημα. Τα τραύματα αυτά πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να προήλθαν από κάποιο σκληρό αντικείμενο. Επιπλέον, και οι δύο καρποί των χεριών του ήταν κομμένοι. Δεν εντόπισα τραύματα από σφαίρες. Σαν να θυμάμαι όμως, ότι η μεταλλική του στρατιωτική ταυτότητα είχε τρυπηθεί από σφαίρα.

(περίληψη) Η ένατη- σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του βοηθού ιατρού Hans Rusch, 34 ετών, Τάγμα Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 6.6.1941 παρευρέθηκα στη μεταφορά για ενταφιασμό πεσόντων του 1ου λόχου. Μου ανέφεραν ότι ένα πτώμα ήταν του υποσημηναγού Mohr. Θεώρησα την εν λόγω αναφορά ως αληθή, επειδή βρήκα δίπλα του τη λινή πετσέτα μου, που του είχα δώσει πριν την έναρξη της επιχείρησης. Εκτός από μια σφαίρα στην κοιλιακή χώρα εντόπισα στο πτώμα ότι και οι δύο καρποί των χεριών ήταν κομμένοι, το κρανίο πολύ άσχημα χτυπημένο και διακρινόταν στο στήθος του ανοιχτή πληγή 10 έως 15 cm, η οποία είχε προκληθεί πιθανότατα από τσεκούρι ή άλλο αιχμηρό αντικείμενο. Διέκρινα τραύματα πλην αυτό της σφαίρας, που είχαν αναντίρρητα προέλθει όχι από πυροβολισμό αλλά από βίαιο κτύπημα με τσεκούρι, τσάπα ή άλλο σκληρό αντικείμενο.

(περίληψη) Η δέκατη- σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του επισημηναγού Johann Horpe- Blank, 30 ετών, 1ου λόχου Τάγματος με Πολυβόλο Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Την πρώτη ημέρα εχθροπραξιών δεχθήκαμε πυρά από τα σπίτια ενός βρισκόμενου ανατολικά των Περιβολιών χωριού. Κατά την κατ' οίκων έρευνα, εκεί όπου ρίχθηκαν οι πυροβολισμοί, ανακαλύψαμε μόνο άοπλους πολίτες. Θεωρώ ότι είχαν κρύψει τα όπλα.

Κατά τη μεταφορά πεσόντων για ενταφιασμό παρατήρησα ότι σ' έναν ανθυποσημηναγία, ο οποίος ήταν πρόχειρα καλυμμένος μέσα σε ένα κοίλωμα προστασίας, είχε αποκοπεί το κεφάλι από τον κορμό του σώματος του. Το κεφάλι βρισκόταν στα πόδια του νεκρού. Η διαχωριστική τομή αποκόλλησης ήταν τελείως επίπεδη. Εκ τούτου, έβγαλα το συμπέρασμα ότι το κεφάλι του είχε κοπεί. Το σώμα του έφερε ακόμα τα σκιοινιά του αλεξιπτωτού, το οποίο ήταν κομμένο και έλειπε. Το πτώμα είχε συληθεί, έλειπε ακόμα η μεταλλική στρατιωτική ταυτότητα αυτού. Το κεφάλι βρισκόταν ακόμα μέσα στο κράνος αλλά είχε σε τέτοιο βαθμό χτυπηθεί που δεν ήταν αναγνωρίσιμο.

(περίληψη) Η ενδέκατη- σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του επισημηναγού και διοικητή του Τάγματος Αλεξιπτωτιστών με Πολυβόλο Erich Schulz, 34 ετών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 31.5.1941, μετά το πέρας των εχθροπραξιών κοντά στα Περιβόλια, με κάλεσε μια Ομάδα Διάσωσης της 2ης Μοίρας Πυροβολικού Αλεξιπτωτιστών. Εκεί, μου έδειξαν 10 περ. πτώματα τα οποία βρισκόταν σε προχωρημένη σήψη. Σε 3 εξ αυτών μπόρεσα να διακρίνω ξεκάθαρα ότι τα μάτια είχαν αφαιρεθεί.

(περίληψη) Η δωδέκατη του ανθυποσημηναγία Fritz Vogel, 18 ετών, 2ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 22.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την ταφή του πτώματος του υπαξιωματικού Neumueller (ανατολικά του Ρεθύμνου) παρατήρησα ότι το παράμεσο δάκτυλο του δεξιού χεριού ήταν κομμένο. Εκτός τούτου, το πτώμα είχε συληθεί, η φόρμα βρισκόταν δίπλα στο νεκρό, τα υποδήματα έλειπαν, οι τσέπες ήταν άδειες.

Κατά την αναζήτηση αγνοουμένων εντόπισα, μερικές ημέρες αργότερα, 3 πτώματα σε κοίλωμα προστασίας. Του ανθυποσημηναγού Windt και του ανθυποσημηναγία Weissmann ήταν δεμένα με σκιοινί αλεξιπτωτού, μάλιστα στον ανθυποσημηναγό Windt ήταν τα μπράτσα δεμένα στην πλάτη, στο ύψος των αγκώνων. Στον Weissmann ήταν τα πόδια δεμένα με σκιοινί στους αστράγαλους. Στο τρίτο πτώμα δεν υπήρχε κάτι αξιοπρόσεκτο.

Δεν μπόρεσα να το εξακριβώσω εάν τα συγκεκριμένα πτώματα εμφάνιζαν τραύματα από σφαίρες.

Στον υπαξιωματικό Neumueller μπορούσε να διακρίνει κάποιος την ύπαρξη ορισμένων πυροβολισμών στην κοιλιακή χώρα.

(περίληψη) Η δέκατη τρίτη του υπαξιωματικού Heinz Wesemeier, 24 ετών, 2ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 24.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Την πρώτη ημέρα της Πεντηκοστής μετέβηκα με έναν σύντροφό μου ανατολικά του Ρεθύμνου για την αναγνώριση θέσεων του εχθρού. Ακολουθήσαμε μια έντονη μυρωδιά αποσύνθεσης πτώματος και εντοπίσαμε έναν νεκρό υπαξιωματικό Αλεξιπτωτιστή. Από το περιεχόμενο του πορτοφολιού διαπίστωσα ότι ήταν ο Neumueller του 2ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών.

Το πτώμα είχε συληθεί, τα υποδήματα έλειπαν, η φόρμα βρισκονταν δίπλα στον νεκρό. Με προσεκτικότερη κοντινής απόστασης παρατήρηση διέκρινα ότι ο παράμεσος του δεξιού χεριού ήταν κομμένος. Κάποιος αφαίρεσε με αυτόν τον τρόπο το δακτυλίδι του. Αργότερα, πληροφορήθηκα ότι ο υπαξιωματικός Neumueller έφερε στο δεξί του χέρι βέρα και δακτυλίδι με την νεκροκεφαλή.

Μετά την αιχμαλωσία μου ανατολικά του Ρεθύμνου παρατήρησα, στις 22.5.1941, ότι οπλισμένοι πολίτες περιφέρονταν χωριστά στην περιοχή του εχθρού. Έφεραν κυρίως γερμανικά όπλα, ένας είχε οπλοπολυβόλο, κάποιος άλλος γερμανική καραμπίνα και πιστόλι 08.

(περίληψη) Η δέκατη τέταρτη του υπαξιωματικού Gustav Orłowski, 25 ετών, 2ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 24.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά τον ενταφιασμό συντρόφων 2ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών διέκρινα το πτώμα του υπαξιωματικού Neumueller. Ήταν συλημένο. Τα υποδήματα έλειπαν και οι τσέπες ήταν γυρισμένες προς τα έξω. Ο παράμεσος του δεξιού χεριού ήταν κομμένος.

Μετά την αιχμαλωσία μου βρέθηκα σε αγγλικό στρατιωτικό νοσοκομείο ανατολικά του Ρεθύμνου. Εκεί, παρατήρησα ότι πολίτες επισκέπτονταν επανειλημμένως τραυματισμένους Έλληνες στρατιώτες. Έρχονταν όλοι σχεδόν φέροντας όπλα τα οποία έπρεπε να παραδώσουν στη φρουρά του νοσοκομείου, που τα επέστρεφαν κατά την αποχώρησή τους από το νοσοκομείο τους. Είχαν μαζί τους επί το πλείστον γερμανικά και αγγλικά όπλα. Ένας μεγάλης ηλικίας γενειοφόρος άντρας έφερε κυνηγετική καραμπίνα διπλής κάνης.

(περίληψη) Η δέκατη πέμπτη του Λευκορώσου Gregorius Posniansky, πρώην καθηγητή του πανεπιστημίου Αγίας Πετρούπολης και μόνιμου κάτοικου Κρήτης, στον Ταυρωνίτη.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Αισθάνομαι υποχρεωμένος ως φιλαλήθης και για θρησκευτικούς λόγους να περιγράψω πάνω σε αυτές τις ερωτήσεις, με πάσα αλήθεια, τα παρακάτω περιστατικά:

Στις 16.5.1941, κατά τις 16:00, εμφανίστηκαν πάνω από τον χώρο διαμονής μου κάμποσα γερμανικά Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης και προχώρησαν στη ρίψη βομβών. 2 εξ αυτών τα οποία χτυπήθηκαν από αγγλικά αντιαεροπορικά πυροβόλα έπρεπε να προβούν σε αναγκαστική προσγείωση στην ακτή, 50 περίπου μ. απόσταση από την οικία μου. Τα αεροπλάνα προσγειώθηκαν με τον σκελετό προς τα πάνω και εγώ με κάποιους άλλους κατοίκους της περιοχής ανασηκώσαμε κάπως το ένα αεροσκάφος για να απελευθερώσουμε το πλήρωμα από την κατάσταση αυτή. Εν τω μεταξύ,

εμφανίστηκαν 200 περ. κάτοικοι από τα γύρω βρισκόμενα χωριά, δηλαδή τον Ταυρωνίτη, Καμισιανά, Ραπανιανά, και περικύκλωσαν τα πληρώματα των αεροσκαφών. Ένας γνωστός μου ταχυδρομικός υπάλληλος, ονόματι Αρτιμάκης από τον Ταυρωνίτη, φανάτισε το πλήθος με τα λόγια «ο γιός μου είναι στο μέτωπο (και γελώντας), θέλουμε να σκοτώσουμε αυτούς τους Γερμανούς».

Αμέσως μετά, το πλήθος όρμησε εναντίων του πληρώματος του ενός αεροσκάφους, εκεί όπου βρισκόμουν σε κοντινή απόσταση, και ούρλιαξαν «θα τους σκοτώσουμε», τράβηξαν τις επωμίδες των Γερμανών αφαιρώντας αυτές, τους έπιασαν από τα αυτιά και τη μύτη και τους τα έκοψαν. Παράλληλα, το πλήθος πέταξε πέτρες και άλλα αντικείμενα εναντίων των πιλότων. Σε έναν εξ αυτών, ο οποίος θέλησε να αμυνθεί με το πιστόλι του, του το αφαίρεσαν και ένας δεκαεξάχρονος νεαρός από τα Ραπανιανά, το σπίτι του οποίου μπορώ να αναφέρω με ακρίβεια, του κάρφωσε ένα μαχαίρι στην κοιλιά. Το πιστόλι και το πορτοφόλι του μαχαιρωμένου πιλότου το πήρε μαζί της κάποια γυναίκα, ονόματι Ολυμπία από τον Ταυρωνίτη. Ο άνδρας της είχε σκοτωθεί στις 19.5 από γερμανικές βόμβες. Αυτή, ο δεκαεξάχρονος νεαρός και ο ταχυδρομικός υπάλληλος, που συμμετείχαν αποφασιστικά στην εν λόγω επίθεση, βρίσκονται, όπως μπορώ να πω με βεβαιότητα, στο μοναστήρι του Κολυμπαρίου.

Όσον αφορά στην κακοποίηση του δεύτερου άνδρα του πληρώματος δεν μπορώ να δώσω στοιχεία. Ωστόσο, τον είδα αργότερα να κείτεται ακρωτηριασμένος σε κοντινή απόσταση. Διέκρινα το πλήρωμα του δεύτερου αεροσκάφους να βρίσκεται ακρωτηριασμένο παρομοίως στο έδαφος. Κατόπιν, εμφανίστηκαν κάποιοι Άγγλοι και θέλησαν να εμποδίσουν τη δολοφονία αυτών. Ήταν όμως πολύ αργά. Ένα αγγλικό ασθενοφόρο μετέφερε τους 4 Γερμανούς ιπτάμενους, δεν γνωρίζω την κατεύθυνση.

Από τους συμμετέχοντες πολίτες μπορώ να αναφέρω επίσης τα ονόματα των παρακάτω:

1) Ο Ηλίας Γιακουμάκης, έμπορος από τον Ταυρωνίτη φώναξε «θα σκοτώσουμε αυτούς τους Γερμανούς»

2) Ο φούρναρης Χαρίλαος από τον Ταυρωνίτη χτύπησε με μουνιά το πρόσωπο των Γερμανών ιπτάμενων του πρώτου αεροσκάφους και φανάτισε μαζί με τον Αρτιμάκη (τον ταχυδρομικό υπάλληλο) τους παρευρισκόμενους, φωνάζοντας: «θα τους σκοτώσουμε». Τα παραπάνω στοιχεία μπορούν ανά πάσα στιγμή να επιβεβαιωθούν ενόρκως από τη σύζυγο μου και την αδελφή μου. Ο ίδιος καταθέτω ενόρκως σχετικά με τα προαναφερόμενα.

(περίληψη) Η δέκατη έκτη του ανθυποσημνία Ernst Boog, 20 ετών, 13ου λόχου Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 27.6.1941.

(μετάφραση) Τη δεύτερη ή τρίτη ημέρα της απόβασης εντόπισα, κατά τη διάρκεια μιας επιχείρησης περιπόλων, νεκρούς συντρόφους μου σε ελαιώνα, 5 περίπου χλμ πριν την πόλη των Χανίων και 200 περίπου μ. απόσταση από τη θάλασσα, των οποίων είχαν τρυπηθεί τα μάτια και κοπεί τα γεννητικά όργανα. Διέκρινα ιδίως όμμασι τα εν λόγω τραύματα σε 2 έως 3 συντρόφους, τα οποία ξεκάθαρα δεν προέρχονταν από εχθροπραξία.

(περίληψη) Η δέκατη έβδομη του ανθυποσημνία Max Bleul, 19 ετών, επιτελείο Συντάγματος Εφόδου. Φέρει την ημερομηνία 27.6.1941.

(μετάφραση) Τη δεύτερη ή τρίτη ημέρα της απόβασης, εντόπισα σε διάβαση πριν το Καστέλι 2 μαχαιρωμένους και συνάμα χτυπημένους από σφαίρα Αλεξιπτωτιστές. Έφεραν και άλλα τραύματα, τα οποία αποδίδονταν σε κακοποίηση. Επίσης, διάκρινα και άλλους νεκρούς να κείτονται τριγύρω, οι οποίοι είχαν σκοτωθεί καταφανέστατα ως τραυματίες, δεχόμενοι σφαίρα στο κεφάλι. Από τα ίχνη καύσης γύρω από την περιοχή

της σφαίρας, βγαίνει το συμπέρασμα ότι το όπλο πρέπει να στηρίχθηκε ακριβώς πάνω στο κεφάλι.

(περίληψη) Η δέκατη όγδοη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του δεκανέα Johann Schmidleitner, 31 ετών, 3ου λόχου 95ου Συντάγματος Σκαπανέων. Φέρει την ημερομηνία 27.6.1941.

(μετάφραση) Κατά την προέλαση προς Κάνδανο, στις 22.5.1941, δεχθήκαμε πυρά διαφόρων όπλων από πολίτες. Κατά την υποχώρηση μας περικυκλωθήκαμε πολύ γρήγορα. Βρίσκονταν πάνω σε δέντρα, πίσω από θάμνους, στα κενά στεγών και πυροβολούσαν εναντίων μας από όλες τις πλευρές, ως επί τον πλείστον με γερμανικά οπλοπολυβόλα. Η αντίσταση από τους πολίτες, μεταξύ των οποίων βρίσκονταν γυναίκες και νεαρά αγόρια, ηλικίας 10 έως 14 ετών, ήταν αναμφίβολα οργανωμένη. Επιτέθηκαν με μικρά πηδήματα, καθώς άλλοι είχαν αναλάβει την κάλυψη τους με πυρά. Μεταξύ αυτών δεν υπήρχαν άτομα με στρατιωτικές στολές. Η ανταλλαγή πυρών με τους πολίτες διήρκεσε περίπου από το μεσημέρι έως τις 19:00. Κατά τις 19:00 βρισκόμουν με πολλούς άλλους τραυματισμένους συντρόφους σε ένα παλιό χαράκωμα προστασίας. Το πλησίασαν κάποιοι από τους πολίτες, πυροβόλησαν από πάνω και έριξαν επίσης χειροβομβίδες μέσα. Πυροβολούσαν από την άκρη του χαρακώματος με στόχο το κεφάλι, εναντίων όλων συνολικά των εκεί βρισκόμενων τραυματισμένων συντρόφων, οι οποίοι σ' ένα μικρό ποσοστό ήταν ήδη νεκροί, ως επί το πλείστον όμως, είχαν τραυματιστεί και δεν μπορούσαν να προβάλλουν καθόλου πλέον αντίσταση. Και στην περίπτωση επίσης αυτή, οι πολίτες έφεραν γερμανικά οπλοπολυβόλα. Δεν γνωρίζω πως απέφυγα σφαίρα στο κεφάλι. Καταφανέστατα, με πέρασαν για νεκρό. Αμέσως μετά αφαίρεσαν τα χρήσιμα για αυτούς αντικείμενα όλων συνολικά των συντρόφων. Και σε εμένα επίσης πήραν ένα ρολόι χειρός και μια θήκη τσιγάρων. Έβγαλαν από τους συντρόφους μου τις μπότες και τις στολές. Σε εμένα τον ίδιο μου αφαίρεσαν μόνο τις μπότες, τη ζώνη και το σκούφο, ενώ άφησαν τα γεμάτα αίματα τμήματα της στολής μου.

(περίληψη) Η δέκατη ένατη του υποδεκανέα Konrad Bruger, 31 ετών, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 25.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 24.5.1941 εντόπισα, κατά τη μεταφορά αντιαρματικού πυροβόλου, τον σύντροφο μου δεκανέα Johann Schmidleitner. Ήταν τραυματισμένος και τον οδήγησα στο αεροδρόμιο. Στο δρόμο προς τα εκεί, μου διηγήθηκε ότι η περίπολος, στην οποία ανήκε, κατατροπώθηκε από πολίτες. Τους πλησίασαν, μεταξύ των οποίων ήταν επίσης παιδιά και γυναίκες, όταν η πλειοψηφία των στρατιωτών ήταν ήδη νεκροί, τους αφαίρεσαν τα σημαντικά για αυτούς αντικείμενα, πυροβόλησαν τους τραυματίες και πήραν μαζί τους ότι μπορούσε να μεταφερθεί. Παρίστανε το νεκρό και κατ' αυτόν τον τρόπο απέφυγε να τον πυροβολήσουν. Συνέχισε να διηγείται ότι μια γυναίκα μάλιστα έπιασε το γεννητικό του όργανο και φοβήθηκε ότι θα του το έκοβε.

(περίληψη) Η εικοστή του ανθυπολοχαγού Martin Neumann, 26 ετών, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 25.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 24.5.1941 είδα, κατά την προέλαση προς Κάνδανο, πολλούς νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, δίπλα στο δρόμο. Ήταν εν μέρει γυμνοί και δεν έφεραν οπλισμό. Από βιαστικό έλεγχο παρατήρησα ότι 4 εξ αυτών εμφάνιζαν τομή στο λαιμό.

Καθώς προχωρήσαμε, εντόπισα 12 νεκρούς από μια σταλμένη από εμάς Ομάδα Αναγνώρισης. Ήταν όλοι γυμνοί. Η στολή και τα όπλα τους έλειπαν. Στο πτώμα του

υπαξιωματικού Pickel διέκρινα τομή στο λαιμό και μαχαιριά στην καρδιακή χώρα. Εκτός τούτου, το πτώμα έφερε σφαίρα στο κεφάλι. Στο πτώμα του υποδεκανέα Despalmes εντόπισα ότι τα μάτια του είχαν αφαιρεθεί και έφερε μαχαιριά στη περιοχή της καρδιάς.

Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης είχα έρθει σε επαφή με τον εχθρό και διακρίνει αποκλειστικά και μόνο πολίτες στην αντίπαλη πλευρά.

Η Ομάδα Αναγνώρισης, που είχε σταλεί από το λόχο μου, απαριθμούσε 3 μόνο επιζώντες. Ένας εξ αυτών, ο δεκανέας Schmidleitner, 3ου λόχου τάγματος Σκαπανέων 95, είχε υποστεί τραύμα στο χέρι και στην κοιλιά από χειροβομβίδα. Μου διηγήθηκε το εξής: «Κατά τη διάρκεια της αναγνώρισης συναντήσαμε πολίτες στις γραμμές του εχθρού και απωθήθηκαν. Ωστόσο, κατά τη συνέχιση της προέλασής, μας επιτέθηκαν εκ νέου, καθώς η ομάδα βρισκονταν σε βαθύπεδο και μας κατατρόπωσαν. Ο ίδιος σύρθηκα λίγο πίσω, παριστάνοντας το νεκρό, καθώς οι πολίτες ερχόταν κατά πάνω μου. Μεταξύ αυτών βρισκονταν γυναίκες και παιδιά. Οι πολίτες έβγαλαν τη στολή μου, έκλεψαν όλα τα αντικείμενα αξίας και πήραν μαζί τους τη στολή μου εκτός από το σακάκι. Εκτός αυτού, οι γυναίκες και τα παιδιά ψηλάφισαν το γεννητικό μου μόριο».

Οι υπόλοιποι δυο επιζώντες της εν λόγω ομάδας, είναι οι σκαπανείς Feigele και Eberhardt. Και οι τρεις βρίσκονται σε στρατιωτικό νοσοκομείο.

(περίληψη) Η εικοστή πρώτη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσημνία Rudolf Gerstenberg, 21 ετών, 6ου λόχου 2ου Συντάγματος Αλεξιπρωτιστών . Φέρει την ημερομηνία 27.6.1941.

(μετάφραση) Στις 23.5.1941 αιχμαλωτίστηκα από στρατεύματα της Νέας Ζηλανδίας πλησίον των Χανίων. Βρισκόμουν τραυματισμένος σε ένα αγροτόσπιτο, στο οποίο είχα συρθεί. Εκεί, εισέβαλλαν 2 Νεοζηλανδοί, οι οποίοι αφαίρεσαν τη χρυσή μου βέρα και το χρυσό ρολόι. Δεν μπορούμε να προβούμε σε κάποια καταγγελία αναφορικά με την εν συνεχεία μεταχείρισή μας. Ένας εκ των Νεοζηλανδών, που έμεινε πίσω, μας πρόσφερε μάλιστα νερό. Μισή ώρα αργότερα απελευθερώθηκα από τα δικά μας στρατεύματα.

Το βράδυ της ίδιας ημέρας, καθώς έπρεπε να μεταφερθούμε σε άλλον χώρο, διέκρινα 9-10 νεκρούς συντρόφους να βρίσκονται μεταξύ δύο σπιτιών δίπλα στον δρόμο, περίπου 2 χλμ. δυτικά των Χανίων. Αν κρίνει κάποιος τη στάση του σώματος τους, φαινόταν σαν να είχαν πυροβοληθεί στη σειρά. Επρόκειτο αποκλειστικά από Αλεξιπρωτιστές και οι περισσότεροι εξ αυτών είχαν δεχθεί σφαίρες στο στήθος. Είδα έναν σύντροφο, του οποίου είχε καταστρατηθεί το στομάχι και κοπεί τα γεννητικά του όργανα. Οι πληγές αυτές δεν μπορούσαν να προέρχονται εν ώρα μάχης.

Σε πολλούς συντρόφους, που είχαν δεχτεί πυρά καθώς βρισκονταν στο αλεξιπτωτο, μπορέσαμε να διακρίνουμε σφαίρες στον κρόταφο και μάλιστα στο ίδιο σημείο. Κατά την άποψή μου, οι τραυματίες σύντροφοί μου έπρεπε να είχαν σκοτωθεί σε μεταγενέστερο χρόνο. Πέρασα μπροστά από τουλάχιστον 10 νεκρούς συντρόφους, οι οποίοι είχαν δεχθεί σφαίρα στον κρόταφο.

Δεν μπορώ να δώσω επιπλέον στοιχεία.

(περίληψη) Η εικοστή δεύτερη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του δεκανέα Josef Koenig, 27 ετών, 6ου λόχου 100ου Ορεινών Καταδρομών. Φέρει την ημερομηνία 27.6.1941.

(μετάφραση) Στις 24.5.1941 πραγματοποιήσαμε αναγνωριστική επιχείρηση με κατεύθυνση τον Κόλλο της Σούδας. Σε περιοχή, 6 περίπου χλμ. νοτίως των Χανίων, εντοπίσαμε κατά μήκος του δρόμου Αλεξιπρωτιστές, πάνω στους οποίους κρέμονταν ακόμα τα αλεξιπτωτα, ήταν εν μέρει ήταν καμένοι και σε ορισμένους εξ αυτών είχαν αφαιρέσει τα μάτια, κόψει τις μύτες, τα νεύρα και των δύο μπράτσων και ιακρίνονταν

επίσης σφαίρες και μαχαίριές. Όλοι συνολικά είχαν απογυμνωθεί εκτός πουκαμίσου και του εσώρουχου. Τα υπόλοιπα μέρη της στολής έλειπαν. Εν τω μεταξύ, η περιοχή περικυκλώθηκε από πολίτες και δεχθήκαμε πυρά από γερμανικά οπλοπολυβόλα. Εναντίον μας ρίχτηκαν επίσης πυρά από γερμανικά πολυβόλα. Στην περιοχή αυτή σκοτώσαμε 4 μεγάλης ηλικίας άνδρες, περίπου 60-70 ετών, οι οποίοι ήταν οπλισμένοι με μεγάλου μήκους μαχαίρια και κυνηγετικά όπλα.

Παρατήρησα ότι στο αεροδρόμιο στρατιώτες μας σκότωσαν έναν Άγγλο που φόραγε τη στολή Γερμανών Αλεξιπτωτιστών.

(περίληψη) Η εικοστή τρίτη- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του λοχαγού, Hermann Steinmayr, 1ου λόχου Σκαπανέων 95. Φέρει την ημερομηνία 31.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την προέλαση μας, στις 25.5.41, προς Καστέλι, εντόπισα στην ακτή 35 νεκρούς Αλεξιπτωτιστές. Βρίσκονταν δίπλα από τα αλεξίπτωτα, τα δοχεία ρίψης και τα γάντια τους, τα οποία ακόμα φόραγε ένα μέρος εξ αυτών. Οι περισσότεροι ήταν μόνο με το εσώρουχο. Στα πτώματα μπορούσε κάποιος να διακρίνει τραύματα από σφαίρες και πρόχειρα φροντισμένες πληγές. Συνάμα, όλοι συνολικά έφεραν τραύματα που καταλογίζονταν σε εκ των υστέρων ακρωτηριασμούς. Τα εν λόγω τραύματα αποτελούνταν κυρίως από τρυπημένους οφθαλμούς, βαριές κρανιακές κακώσεις, βαθιές τομές στη θωρακική χώρα και σε μεγάλη συχνότητα από αφαιρεμένα γεννητικά όργανα. Οι Αλεξιπτωτιστές τραυματίστηκαν, προδήλως, μετά τη ρίψη ή παρέμειναν στο έδαφος τραυματισμένοι και αργότερα ακρωτηριαστήκαν. Το σύνολο των ακρωτηριασμών δεν επρόκειτο για ήπιες τομές, αλλά για βαθιές, που προκλήθηκαν ξεκάθαρα από μικρά σε μέγεθος αγροτικά μαχαίρια τα οποία σχεδόν κάθε κάτοικος αυτής της περιοχής έφερε μαζί του.

Όταν ανέφερα αργότερα στους αιχμάλωτους Έλληνες στρατιώτες στο Καστέλι το εν λόγω γεγονός, όλοι συνολικά αρνήθηκαν με οργή την αυτουργία και υπέδειξαν ως ένοχους τους πολίτες.

(περίληψη) Η εικοστή τέταρτη του υποσημηναγού Gerhardt Tappe, 24 ετών, 1η μοίρα Πυροβολικού Αλεξιπτωτιστών, τμήμα πυροβολικού. Φέρει την ημερομηνία 11.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 30.5.1941, κατά τις 13:00, έφτασα μαζί με τη μονάδα μου στην πόλη του Ηρακλείου, η οποία είχε καταληφθεί ημέρες πριν από το 1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών (σμήναρχος Braeuer). Στο ελληνικό στρατιωτικό νοσοκομείο στο Ηράκλειο άκουσα από Γερμανούς ιατρούς ότι εντοπίστηκε σταυρωμένος Γερμανός Αλεξιπτωτιστής στην πόλη. Όταν έφτασα, κατά τις 14:00, στο επιτελείο 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών συζητιόταν το ίδιο θέμα στους κύκλους των αξιωματικών. Κατά το απόγευμα επέστρεψα στο στρατιωτικό νοσοκομείο. Εκεί, ένας άγνωστος σε μένα βοηθός ιατρού μου περιέγραψε το μέρος που θα μπορούσα να δω τον σταυρωμένο Αλεξιπτωτιστή. Ο συγκεκριμένος χώρος βρισκόταν στο δυτικό τμήμα της πόλης, 300 έως 400 μ. βορείως του κεντρικού δρόμου. Μετέβηκα αμέσως στην τοποθεσία που μου υπέδειξε.

Σε κήπο πίσω από το περιγραφόμενο σπίτι διέκρινα μια πόρτα αχυρώνα να βρίσκεται στο έδαφος. Πάνω στην πόρτα βρισκόταν ένας Αλεξιπτωτιστής με την πλάτη, φορώντας τη φόρμα του, χωρίς όμως το κράνος, τα χέρια του ήταν πλαγίως τεντωμένα και τα πόδια του σε έκταση. Καθώς το πτώμα βρισκόταν ήδη σε κατάσταση αποσύνθεσης, πλησίασα μόνο 8 έως 10 μ. περίπου. Παρατήρησα ότι το πρόσωπο και τα χέρια του πτώματος είχαν σκούρο χρώμα, δεν διέκρινα τραύματα. Αυτό που είδα, εμφανίστηκε ως επιβεβαίωση όσων μου είχαν διηγηθεί σύντροφοι του 1ου Συντάγματος ότι αυτός δηλαδή είχε σταυρωθεί.

(περίληψη) Η εικοστή πέμπτη του σκαπανέα Heinz Guehl, 22 ετών, 2ου λόχου τάγματος Σκαπανέων.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το απόγευμα της 21. Μαΐου βρισκόμουν σε ένα σπίτι σε βουνό, πάνω από το αεροδρόμιο του Μάλεμε, υπό τις διαταγές του ανθυποσηναγού Jahn, 10ος λόχος Συντάγματος Εφόδου. Ξαφνικά, ένας σύντροφος είπε: «εκεί κάτω αφαιρούν τα ρούχα κάποιου». Κοίταξα με τα κιάλια μου προς την υποδειξασα κατεύθυνση και διέκρινα ότι ένας αλεξιπτωτιστής ήταν γυμνός. Καθώς ήταν στην κατάσταση αυτή, σήκωσε ψηλά τα χέρια και 4 περίπου στρατιώτες τον πυροβόλησαν από 10 μ. περίπου απόσταση. Αμέσως μετά έπεσε στο έδαφος. Η βάση μας ήταν 500 περίπου μ. από το σημείο που εξελίχθηκε το συμβάν.

Κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών, βγήκαμε από την οικία και προχωρήσαμε φτάνοντας μέχρι μια απόσταση 50 έως 70 μ. από τον γυμνό και σκοτωμένο στρατιώτη. Από το σημείο αυτό κοίταξα για ακόμη μια φορά με τα κιάλια μου, ευθεία μπροστά και διέκρινα τότε ότι ο νεκρός έφερε στο μπράτσο επίδεσμο.

Δεν μπορώ να αναφέρω εάν πρόκειται για Άγγλους ή Έλληνες στρατιώτες. Μεταξύ των νεκρών βρίσκονταν και Νεοζηλανδοί.

(περίληψη) Η εικοστή έκτη του ανθυποσηναγού Erich Fiedler, 24 ετών, 2ου λόχου τάγματος Σκαπανέων Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 12.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Κατά την επέμβαση της μονάδας μας, στις 20 Μαΐου, διαπίστωσα ότι πολλοί πολίτες πολεμούσαν στην περιοχή του Αλικιανού. Δραστηριοποιούνταν κυρίως ως σκοπευτές στα δέντρα. Από με την εμπλοκή των πολιτών στις εχθροπραξίες προκύπτει ο τραυματισμός του υπαξιωματικού Rohde με σφαίρες κυνηγετικού όπλου. Κατά την προέλαση μας προσέξαμε επίσης ότι οι σκοτωμένοι από εμάς αντίπαλοι φόραγαν πολιτικά ρούχα.

Το βράδυ της 20. Μαΐου παρατήρησα ότι επανειλημμένως, πολλοί πολίτες υπό την καθοδήγηση ενός Έλληνα στρατιώτη έπαιρναν θέση μάχης στο πεδινό έδαφος.

Κατά τις 9:30 έπρεπε να αφήσω πίσω τον ανθυποσηναγία Obermoser που είχε δεχθεί σφαίρα, η είχε εισχωρήσει από τον αριστερό του βραχίονα και είχε εξέλθει από την περιοχή του δεξιού πνεύμονα. Τον επίδεσα και μίλησα μαζί του. Οι προσπάθειες μου να τον επαναφέρω ήταν μάταιες. Στις 31 Μαΐου εντόπισα, κατά την περισυλλογή των νεκρών, το πτώμα του στην ίδια θέση που τον είχα αφήσει. Η σωρός του ήταν ελαφρώς καλυμμένη με χώμα, τα υποδήματα και οι κάλτσες του είχαν αφαιρεθεί, οι τσέπες ήταν άδειες και τις είχαν γυρίσει προς τα έξω. Το πτώμα βρισκόταν, με εξαίρεση το κεφάλι, σε προχωρημένη σήψη. Στο αριστερό πίσω τμήμα του κρανίου έφερε σοβαρό κάταγμα. Ο εγκέφαλος του είχε βγει έξω. Το συγκεκριμένο τραύμα με παραπέμπει ότι ο Obermoser είχε χτυπηθεί από πίσω. Καθίσταται ιδιαίτερος ευεξήγητο, επειδή τον είχα αφήσει να κείτεται πρηνηδόν. Δεν θα μπορούσε εξαιτίας του τραύματός του να γυρίσει ανάσκελα. Επιθυμώ να προσθέσω ακόμα ότι το τραύμα από τη σφαίρα ήταν φυσιολογικού μεγέθους, η θέση, όμως, όπου η σφαίρα είχε εξέλθει ήταν παραδόξως μεγάλη και ο ιστός είχε ολοσχερώς καταστραφεί. Εκ τούτου, πρέπει να συμπεράνω ότι χρησιμοποιήθηκε σφαίρα Dum-Dum.

(περίληψη) Η εικοστή έβδομη του σκαπανέα Harald Quandt, 19 ετών, 2ου λόχου Σκαπανέων. Φέρει την ημερομηνία 12.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: 1) Στις 20.5, λίγο πριν τις 10:00, είδα, κατά τη διάρκεια επιχείρησης εφόδου με τους ανθυπολοχαγούς Hardt και Weber, σε καταλαμβανόμενο από εμάς σπίτι μια Αμερικανίδα, η οποία προσπαθούσε να εξηγήσει σε εμένα κατά τη διάρκεια της συζήτησης ότι μια ζώνη γεμάτη φυσίγγια κυνηγετικού

όπλου ανήκε στην ίδια. Το αντίστοιχο όπλο δεν βρέθηκε. Η περίπολος συνέχισε την πορεία της και η γυναίκα παρέμεινε στο σπίτι.

Ένας υπαξιωματικός του λόχου μας (υπαξ. Rhode) έφερε στο δεξιό βραχίονα κάμποσα φυσίγγια, ένας μέρος εκ των οποίων αφαιρέθηκε κατόπιν επέμβασης.

2) Στις 26.5 πορευτήκαμε προς Αλικιανό, εκεί όπου έπρεπε να περισυλλέξουμε αριθμό νεκρών. Στο δρόμο Χανίων-Αλικιανού, περίπου 200 μ. απόσταση από τα σπίτια στη λίμνη, είδα έναν νεκρό υπαξιωματικό Αλεξιπρωτιστών δίπλα σε ένα διάτρητο από σφαίρες φορητό. Μολονότι το πτώμα βρισκόταν σε κατάσταση προχωρημένης αποσύνθεσης, μπορούσε κάποιος να διακρίνει ξεκάθαρα, ότι τα αυτιά του είχαν κοπεί. Θεώρησα απίθανο να είχαν φαγωθεί από τα έντομα. Προσπάθησα να αποθανατίσω φωτογραφίζοντας τον εν λόγω ακρωτηριασμού, ωστόσο δύσκολα αναγνωρίζεται, πιθανότατα εξαιτίας του κακού φωτισμού και της κατάστασης της προχωρημένης αποσύνθεσης του πτώματος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ